

РЕШЕНИЕ

№ 5547

гр. София, 25.09.2019 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 70 състав,
в публично заседание на 25.06.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Радина Карамфилова-Десподска

при участието на секретаря Илияна Тодорова, като разгледа дело номер **3591** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 197, ал. 2 - 4 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба с вх. № 8811 от 22.03.2019 г. по описа на Административен съд – София град, подадена от [фирма], ЕИК: 20095741, със седалище и адрес на управление: [населено място], район Т.,[жк], [улица] със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет. 1, офис 1, чрез адв. С.Г. срещу решение № ПИ-71 от 22.02.2019 г. на директора на ТД на НАП – С., с което е оставена без уважение, като неоснователна жалба вх. № 53-06-1616 от 13.02.2019 г. подадена срещу постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки /ПНПОМ/ № С192225-022-0003373 от 30.01.2019, издадено от Б. Б. на длъжност старши публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ при ТД на НАП [населено място].

В жалбата се излагат доводи, че оспореното решение е издадено в противоречие с материалноправните разпоредби. Не претендира разноски по делото.

Поддържа се, че както решението, така и потвърденото с него Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки /ПНПОМ/, са незаконосъобразни и необосновани, издадени в нарушение на чл. 230, ал.1 и ал. 2 от ДОПК, тъй като запорът бил наложен върху несъществуващи ликвидно и изискуеми вземания. Сочи се, че мотивите на органите по приходите почиват на предположения, а не на реално установени факти. С оглед на изложеното моли съда да постанови решение, с което да отмени решението и потвърденото с него ПНПОМ, като незаконосъобразни.

В съдебно заседание жалбоподателят редовно призован не се е явил и не се

представлява.

Ответникът - Директорът на ТД на НАП С., чрез юрк. П., оспорва жалбата. Намира, че оспорения акт е законосъобразен. Претендира разноски по делото, а именно юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура - редовно уведомена, не изпраща представител и не взема отношение по жалбата.

Административен съд София град, III отделение, 70-ти състав след като обсъди доводите на страните и въз основа на представените по делото доказателства и вътрешно убеждение, приема за установено от фактическа страна следното:

От представената по делото административна преписка се установява, че в ТД на НАП С., дирекция „Събиране“ е образувано изпълнително дело №180571345/2018 г. срещу [фирма], ЕИК[ЕИК] въз основа на установени и изискуеми публични вземания по Декларации обр. 6 и Декларации по ЗДДС.

До задълженото лице е изпратено Съобщение за доброволно изпълнение /СДИ/ с изх. № С182225-048-0179144/17.08.2018 г., което е връчено по електронен път на деклариран от дружеството електронен адрес на 20.08.2018 г.

На 17.12. 2018 г. след извършена ревизия, на дружеството е издаден Ревизионен акт /РА/ №Р22222518000739-091-001/17.12.2018 г., връчен на 02.01.2019 г., установяващ задължения по ЗДДС на същото.

На 21.01.2019 г., поради нововъзникнали изискуеми публични задължения, е издадено Разпореждане за присъединяване с изх. №С 192225-105-0008879/2 1.0 1.20 19 г., с което са присъединени изискуеми публични вземания, представляващи задължения по подадени от дружеството декларации по ЗКПО, Декларации обр. 6 и РА №Р222225 1800073 9-091-001/17.12.2018 г., в общ размер на 870 591,87 лв., от които лихва в размер на 69 974,06 лв. и главница в размер на 800 617,81 лв. Разпореждането е връчено на дружеството по електронен път на 05.02.2019 г.

Издадено е и Разпореждане за присъединяване с изх. №С192225-105-0008952/ 21.01.2019 г., с което към образуваното изпълнително дело са присъединени изискуеми публични вземания по РА №Р22222518000739-091-001/17.12.2018 г. в общ размер на 40 034,16 лв., представляващи лихва.

С Постановление за налагане на обезпечителни мерки изх. №С1 92225-022-0003373/ 30.01 .2019 г., след преценка, че ще бъде затруднено събирането на установено и изискуемо публично вземане в размер на 1 187 165,59 лв. по изпълнително дело №180571345/2018 г. срещу [фирма], ЕИК[ЕИК], публичен изпълнител при ТД на НАП С. е постановил на основание чл. 200 и чл. 202, ал. 2, във връзка с чл. 195, ал 1-3 от ДОПК, налагането на обезпечителна мярка, както следва: запор върху вземане от трето задължено лице - болница „Л.“, Болнично заведение, ЕИК[ЕИК], адрес по чл. 8 от ДОПК [улица], №1, п. к. 1407, [населено място], област С., представител: Л. Д. С., по Признание от третото лице пред публичен изпълнител, във връзка с Решение на Министерски съвет /РМС/ №592/21.08.2018 г. и постъпило уведомление №73177/ 22. 10.2018 г., с оглед на сключен договор №УП-32-20/1 3.01. 2017 г., за сумата от 122 196,00 лв.

На основание чл. 202, ал. 2 от ДОПК, във връзка с чл. 215, ал. 1, т. 2 от ДОПК, до болница „Л.“ и до [фирма] е изпратено Запорно съобщение /ЗС/ с изх. №С192225-1 19-0000822/30.01.2019 г. Същото е връчено на 05.02.2019 г.

Постановление за налагане на обезпечителни мерки /ПНОМ/ с изх. №С 1 92225-022-0003373/30.01.2019 г е връчено на дружеството по електронен път на

05.02.2019 г. С жалба вх. № 53-06-1621 / 13. 02. 2019 г., жалбоподателят е обжалвал посоченото по-горе постановление за налагане на заповест за вземане, с твърдения, че същото е незаконосъобразно, тъй като е наложен заповест върху несъществуващи вземания.

С Решение № ПИ-76 / 22. 02. 2019 г. на директора на ТД на НАП С., е оставена без уважение подадената жалба и е потвърдено постановлението за налагане на обезпечителни мерки. Решението е връчено на 13. 03. 2019 г.

По делото са представени още заповестни съобщения; решение № 592 от 21 август 2018 на Министерски съвет за условията и реда за разплащанията на разпоредители с бюджет по договори; писмо изх. №[ЕИК].22.10.2018 г.; писмо вх. № 478/16.07.2018 г. на МС Болница „Л.“; доказателства за квалифициран електронен подпис на старши публичен изпълнител Б. Б..

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 197, ал. 2 от ДОПК, от лице, имащо правен интерес от оспорването, срещу подлежащ на обжалване пред съда административен акт и след като е осъществено обжалване по административен ред, съобразно изискванията на чл. 197, ал.1 ДОПК.

По основателността на жалбата:

Разгледана по същество, жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

Съгласно чл. 121, ал. 2 ДОПК, предварителните обезпечителни мерки се налагат по реда на чл. 195 ДОПК с постановление на публичния изпълнител и се обжалват по реда на чл. 197 ДОПК. На основание чл. 197, ал. 2 ДОПК, предмет на съдебен контрол за законосъобразност в производството пред настоящата инстанция, е решението на директора на ТД на НАП С.. По аргумент от нормата на чл. 197, ал. 3 ДОПК съдът извършва преценка и на законосъобразността на постановленията за налагане на обезпечителни мерки. Следователно, съдът, съобразно задължението си за пълна служебна проверка на законосъобразността на оспорвания акт по чл. 168 АПК вр. § 2 от ДР на ДОПК, извършва преценка дали при издаването на двата административни акта (постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки и решението на директора на ТД на НАП по чл. 197, ал. 1 ДОПК) са спазени всички изисквания за законосъобразност - наличие на компетентност на органа; спазване на материалноправните и процесуалните правила при издаването им; изискването за форма и съобразяване с целта на закона (чл. 160, ал. 2 вр. чл. 144, ал. 2 ДОПК).

Постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки е издадено от компетентен орган съгласно чл. 167 вр. с чл. 195, ал. 3 ДОПК. Спазена е формата, установена в нормата на чл. 196, ал. 1 ДОПК. Директорът на ТД на НАП С., като компетентен горестоящия административен орган, е постановил решение в срока по чл. 197, ал. 1 ДОПК, съобразено с изискванията за форма, установени в същата правна норма.

Налагането на обезпечителни мерки е едно от заложените в чл.12, ал. 2, т. 1 ДОПК правомощия на публичния изпълнител. Обезпечението представлява едностранно властническо правомощие, изразяващо се в забрана за извършване на разпоредителни действия с притежаваното от страна на длъжника имущество. Като всяко властническо правомощие, ограничаващо длъжника от ред негови права, обезпечението се налага при стриктно спазване на определена в закона/ДОПК/

процедура,предпоставки,срокове и органи .В чл. 195 от ДОПК, е визиран общ принцип, че на обезпечение подлежат установени и изискуеми публични вземания. Обезпечение се извършва, когато без него ще бъде невъзможно или ще се затрудни събирането на публичното задължение, включително когато е разсрочено или отсрочено, като обезпечението се налага с постановление на публичния изпълнител по искане на органа, издал акта за установяване на публичното вземане, когато не е наложено обезпечение или наложеното обезпечение не е достатъчно, след получаване на изпълнителното основание, а длъжникът не се уведомява за искането за обезпечение.

По силата на чл.195, ал. 6 от ДОПК обезпеченията се извършват по балансовата стойност на активите, а когато такава няма - в следната последователност: по данъчната оценка, по застрахователната стойност, по придобивната стойност на вещи - собственост на физически лица и обезпеченията трябва да съответстват на вземанията на държавата или общините, установени или установяеми по реда на ал. 5. Съдържанието на постановлението е изчерпателно изброено в нормата на чл. 196, ал. 1 ДОПК - постановлението се издава в писмена форма и съдържа, името и длъжността на органа, който го издава, наименованието на акта, номера и датата на издаването му, фактическите и правните основания за издаването му, наименованието, идентификационния номер, адреса за кореспонденция и постоянния адрес, съответно седалището и адреса на управление на длъжника, размера на публичното задължение и лихвите, вида на обезпечителната мярка и имуществото, върху което се налага забрана за разпореждане с имуществото, върху което е наложена обезпечителната мярка, пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва постановлението, датата на издаване и подписа на органа, който го е издал, с означение на длъжността му. Препис от постановлението се изпраща на длъжника и на третите лица, засегнати от действията.

Видовете обезпечителни мерки са посочени в нормата на чл. 198,ал.1 от ДОПК-обезпечението се извършва с налагане на възбрана върху недвижим имот или кораб, със запор на движими вещи и вземания на длъжника, със запор на сметките на длъжника, със запор на стоките в оборот на длъжника, като публичният изпълнител може да наложи няколко вида обезпечения на обща сума до размера на вземането.

Съгласно чл. 200 от ДОПК налагането на запор се извършва от публичния изпълнител с постановление за обезпечение. В процесния случай е налице издадено от публичен изпълнител постановление за налагане на обезпечение. Като правно основание за издаване на посоченото постановление е посочен чл. 202, ал. 2 от ДОПК, запор върху вземания на длъжника. Съгласно посочения текст запорът върху ликвидно или изискуемо вземане, което длъжникът има към трето лице се налага чрез запорно съобщение, което се изпраща на длъжника, на третото задължено лице и на банките, в които третото задължено лице има сметки. В процесния случай от събраните по делото доказателства се установява, че третото задължено лице е Болница „Л.“, като посоченият длъжник има вземане към третото лице- в случая [фирма] – жалбоподател в производството пред настоящата инстанция.

Настоящия съдебен състав не споделя възприетото, както от Директорът на ТД на НАП, така и от публичният изпълнител, че вземането е ликвидно и изискуемо и върху него може да се наложи запор. Действието по уведомяването е различно от изискуемото по чл. 230, ал. 2 от ДОПК признаване на вземането пред публичен изпълнител в ТД на НАП С..

Съгласно Решение на Министерски съвет /РМС/ № 592 от 21.08.2018 г. за условията и реда за разплащанията на разпоредителите с бюджет по договори, след сключването на договор на стойност, равна на или надвишаваща 30 000 лв., всички разпоредители с бюджет, без тези по бюджета на Народното събрание и съдебната власт задължително уведомяват НАП и Агенция „Митници“ за номера и датата на договора, срока на договора, стойността на договора, за идентификационни данни за лицето - насрещна страна по договора /ЕИК от ТР/ЕИК по Булстат/ЕГН/ЛНЧ/, за банковата сметка, по която ще се извършват плащания, и за нейния титуляр, за други данни, посочени в указание на министъра на финансите, както и за промяна на предоставените данни. Уведомяване се извършва от разпоредителите с бюджет и в случаите, при които платец по договора е лице, различно от разпоредителя с бюджет, сключил договора. В изпълнение на това свое задължение Болница „Л.“ е подала Уведомление № 73213/22.10.2018 г. по Решение на Министерски съвет /РМС/ № 592 от 21.08.2018 г. за условията и реда за разплащанията на разпоредители с бюджет по договори /л.25 от делото/. Въз основа на посоченото, публичният изпълнител е приел, че уведомлението има характеристиките на признание пред публичен орган и че е налице изпълнение на изискването съгласно разпоредбата на чл.230 ДОПК.

Подаденото Уведомление до ТД на НАП-С. от 22.10.2018 г., с което Болница „Л.“ е уведомила ТД на НАП, че има сключен договор на стойност 122196 лева, не представлява признание на факта, че [фирма] има изискуемо и ликвидно вземане от страна на Болница „Л.“, а представлява изпълнение на задължение на възложителя, обективизирано в Решение на МС № 592/21.08.2018 г. за условията и реда за разплащанията на разпоредители с бюджет по договори, по силата на което решение е вменено задължение след сключване на договор на стойност равна или надвишаваща 30 000 лева всички разпоредители с бюджет, без тези по бюджета на Народното събрание и на съдебната система, задължително да уведомяват Националната агенция за приходите и Агенция „Митници“ за номера и датата на договора, срока на договора, стойността на договора, за идентификационни данни за лицето- насрещна страна по договора, за банковата сметка, по която ще се извършат плащания и за нейния титуляр, за други данни, посочени в Указание на Министъра на финансите, както и за промяна на предоставените данни. Наред с това в посоченото Решение на МС е вменено задължение на всички разпоредители с бюджет, без тези на НС и на съдебната система преди извършването на плащания по договорите също да уведомяват НАП и Агенция „Митници“ за размера на предстоящата за изплащане сума и за конкретния договор, по който ще се извърши плащането и за нейния титуляр. Ето защо представеното Уведомление за сключения договор на стойност 122196 лева между Болница „Л.“ и жалбоподателят по никакъв начин не представлява признаване на вземането по договора. В случая то не изяснява какво е плащането по договора, изобщо има ли плащане по договора /или предстоящо такова плащане/ което пък от своя страна да обуслови изпълнение на задълженията от страна на изпълнителя по договора за обществена поръчка и което да доведе до възникване на вземане на изпълнителя от третото задължено лице - Болница Л., нито пък кога е станало изпълнението на задължението или пък доставката на материали по договора, които да обусловят плащането, още по-малко на сумата от 122196 лева. Директорът на ТД на НАП не е събрал доказателства за това дали има изпълнение от страна на изпълнителя по договора за обществена поръчка с Болница „Л.“, кога е станало изпълнението, има ли предстоящо плащане по договора, на каква стойност е

плащането, което следва да се извърши, кога следва да се извърши плащането, с какъв падеж е вземането на [фирма] и в какъв размер е то, изобщо има ли изпълнение на задълженията по договора за обществена поръчка от страна на изпълнителя.

Наред с това, от данните по делото се установява чрез уведомително писмо до Болница „Л.“ с вх. № 478 от дата 16.07.2018 г., /л.26-27 от делото/, че към момента на налагане на запора, видно от заповедното съобщение получено на 05.02.2019 г. в отношенията между жалбоподателя и третото задължено лице е съществувал сключен договор за цесия. Съгласно този договор новият кредитор на Болница „Л.“ с оглед извършеното уведомяване на 16.07.2018 г. от делото е бил [фирма] с ЕИК[ЕИК], а не [фирма]. Извършената цесия е породила последиците по чл. 98 и сл. от ЗЗД и доколкото извършеното прехвърляне има действие спрямо третите лица и спрямо длъжника от деня, когато то бъде съобщено на последния от предишния кредитор, в случая 16.07.2018 г., то вземането върху което е наложен заповед не е съществувало в твърдения от публичния изпълнител по вид и размер нито към датата на издаване на Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки, нито към датата на издаване на решението на Директора на ТД на НАП С..

Посоченото налага извода, че не е било налице изискуемо или ликвидно вземане и следователно наложения заповед е незаконосъобразен. След като няма изискуемо и ликвидно вземане от трето лице, не е налице и признание от страна на третото лице, то незаконосъобразно Директор ТД на НАП е потвърдил постановлението за налагане на обезпечителни мерки, което обуславя отмяната му.

Съдът намира, че обжалваното решение и потвърденото с него постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки не са издадени при правилно прилагане на закона и страдат от твърдените от жалбоподателя пороци. Жалбата следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

Съдът следва на основание чл.160, ал.2 вр. чл. 160, ал.3 вр. чл.144, ал.2 ДОПК да постанови отмяната на решението и на обжалваното постановление, доколкото правомощие за отмяната на обезпечения е предвидена по чл.197, ал. 3 ДОПК, т.е. не е предоставено изключително на орган по приходите.

По разноските по делото:

С оглед изхода на делото, право на разноски притежава подателят на жалбата, но предвид липсата на изрично искане в тази насока, съдът не следва да присъжда разноски по делото.

Водим от горното и на основание чл.197, ал. 2 във връзка с чл.144, ал. 1 и чл.161, ал.1, изречение трето от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, Административен съд София – град

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба [фирма], ЕИК: 20095741, със седалище и адрес на управление: [населено място], район Т.,[жк], [улица] със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет. 1, офис 1, чрез адв. С.Г., решение № ПИ-71 от 22.02.2019 г. на директора на ТД на НАП – С., с което е оставена без уважение, като неоснователна жалба вх. № 53-06-1616 от 13.02.2019 г. подадена срещу постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки № С192225-022-0003373 от 30.01.2019, издадено от Б. Б. на длъжност старши публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ при ТД на НАП [населено място] и **ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:**

ОТМЕНЯ Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки с №

C192225-022-0003373 от 30.01.2019 г., издадено от Б. Б. на длъжност старши публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ при ТД на НАП [населено място]. Решението е окончателно и не подлежи на обжалване на основание чл. 197, ал. 4 от ДОПК.

На основание чл.138,ал.1 АПК, препис от решението да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: